

KUMAR BAĞIMLISI İLE RÖPORTAJ

Mehmet Ali BAŞARAN

<https://mehmetalibasaran.wordpress.com/>

Geçen ay bağımlılıklarla ilgili bir saha raporu yayınlandı. Hazırlayan Osman Atalay, yayıncı İHH İnsani Yardım Vakfı idi. Rapora göre internet sayesinde yaygınlaşan kumar, tehlikeli boyutlara ulaşmış. Türkiye’de 2 milyon sanal kumar bağımlısı var. Evet, dile kolay, iki milyon. Kumar sanal ama yol açtığı yıkım, kararttığı insanlar ve hayatlar gerçek.

“İsveçli sanal kumar şirketlerinin gelirlerinin 1/4’ünü Türkiye’den elde ettiği biliniyor. Aynı şekilde, dünyadaki 5 milyar dolarlık kumar gelirinin %2.5’i de Türkiye’den elde ediliyor.”

Genç nüfusu ile 82 milyonluk Türkiye ulusal ve uluslararası kumar şirketlerinin ağızını sulandırıyor. Haram olduğu ve insanları mahvettiği şüphesiz bir illet kumar. Türkiye’de meşruluğu ve kolay ulaşılabilirliği ile büyük bir tuzak olarak önümüze serilmiş bir halde 7/24 kurbanları bekliyor.

İleri düzeyde bir ihmal ve vahamet söz konusu. 8 yılını kumar bağımlısı olarak debelenmekle geçirmiş, dibine kadar “batmış” bir insanın yaşadıklarını okuyacağınız bu röportaj tehlikenin yakınlığını, boyutlarını ve olası neticelerini çarpıcı biçimde ortaya koyuyor.

Halen “böyle şeyler benim ve çocuğumun başına gelmez nasıl olsa” düşüncesinde olanlar varsa sıkı dursunlar! (zira bu da bir kumar.)

Anlatılanlar bu ülkede geçen, bizim çocuklarımızın, arkadaşlarımızın, evlatlarımızın yaşadığı, pekâlâ yaşayabileceği, yıkım dolu hikayeler.

Röportaj, sizi okumaya değil ibret almaya ve harekete geçmeye çağırıyor.

Kumara ilk ne zaman, nasıl başladınız?

Çevresi tarafından örnek gösterilen, az çok tanıyan herkes tarafından en yalın hali ile ‘iyi, dürüst’ insandır diye bahsedilen ‘ben’den, patolojik kumar bağımlısı teşhisi konulan ‘ben’e giden bu talihsiz yolun sonunda ben de durup derin bir muhasebe yaparak bu soruyu kendime sormuştum: ‘Sen bu illete nasıl bulaştın? Nasıl bu hallere düştün?’

Hiç kimse sabah kalktığı anda kumarbaz olarak uyanmaz. Uçuruma giden bu ateşli yolun taşlarını yavaş yavaş sen ve çevren birlikte döşersiniz. Küçük bir taş, bunu atsam ne olacak, derken dönüp baktığında arkanda kocaman bir yol inşa etmişsin. İşte tüm bu muhasebeleri yaparken fark ettim ki, o zamanlar her ne kadar masumane bir eylem olarak gözükse de ben kumara çocuklukta başlamışım.

Çocukken çok hırslı olduğumu hatırlıyorum. Mutlaka kazanmalıydım. Mahalle maçlarında, uzun eşekte, miskette, tasoda mutlaka kazanmalıydım. Tadında hırs iyidir ama aşırısı ileride başına ne işler açar, tahmin edemezsin.

Masumane çocuk oyunlarımızı kumara çevirmişiz, haberimiz yok o zamanlar. Çocukluğumuzun meşhur sporcu kâğıtlarını bilirsiniz. Parayla alıp biriktirirdik. Sonra mahalledeki çocuklarla ‘kalmasına’ oynardık. Yenen tüm kâğıtları alırdı. Bazen herkesi yener, ceplerim fişkirircasına sporcu kâğıtları dolu şekilde eve gelirdim. Benden mutlusu yoktu. Tabi bazen de cepler bomboş gelirdik, üzüntüden ağlayarak. Aynı yöntemi masketler ile yapardık. Şimdi düşününce birisi de çıkıp ‘bu yaptığınız çok yanlıştır çocuklar’ demeliydi. Kimse bir şey söylemedi. Kolasına maçlar kıran kırana geçerd. Kaybeden kolayı alırdı.

Ergenlikten sonra kahve hayatı. Okey oynamalar. Masasına. Kaybeden masadaki hesabı öderdi. İşler ilerleyince sigarasına falan... O zamanlar basit bir eylem gibi gelirdi ancak şuan baktığım yerden, bunlar kumarın kralıymış meğer.

İşte bunlar kumar bağımlılığına giden yolda döşediğim küçük taşlardı. ‘Resmi’ anlamda kumara başlamam çoğu insan gibi **iddaa** ile oldu. Maç sonuçlarını tahmin ederek para kazanma ve büyük çoğunlukla para kaybetme. Bir liralık kupon, beş liralık kupon, on liralık kupon derken, binlerce liralık kuponlara uzanan bir yol. Esas tam anlamı ile kumarbaz olduğum dönem yasadışı diye tabir edilen siteler ile tanışmam oldu. Orada kumarın her türlü vardı. Canlı

casinolarda sınırsızca para yatırıp dakikalar içinde büyük miktarlar kazanıp kaybedebiliyordun. Hayatımı tersyüz eden de bunlar oldu.

Başlarken nasıl bir duygu ve düşünceye sahiptiniz, hatırlıyor musunuz?

İnsan, hayatında büyük sevinçler yaşayabilir ama bu genelde çok seyrek olur. Yani her gün büyük sevinçler yaşamazsınız. Ya da büyük heyecanlar, acılar, heyecanlar, üzüntüler, mutluluklar... Bir müddet sonra kumarı para için oynamadığımı fark ettim zira yüksek miktarlar kazansam bile parayı çekmiyor daha yüksek miktarlar oynayarak heyecanı katlamak istiyordum. İyi sayılabilecek bir gelirim de vardı. Kendi yağımında kavruluyordum. Ben kumarı tüm bu duyguları yaşamak için oynuyordum daha çok. Saniyeler içinde büyük heyecanlar, sevinçler, mutluluklar, üzüntüler, acılar yaşayabiliyordun. Dakikalar içinde bu kadar farklı duyguları bir arada yaşayan beyin bir süre sonra sınırı aşarak doyumsuzluğa doğru ilerler ve hata vermeye başlar. Artık mutlu olmam için kumar oynamam gerekiyordu ya da acı çekmek için. Gülmek için, ağlamak için...

Bağımlı olduğunuzu fark etme, bunu kabullenme süreci nasıldı?

Uzunca bir süre bağımlı olduğumu düşünmedim, kabul etmedim. Nihayetinde kendi isteğimle oynuyordum. Bunu bırakamayacak ne vardı ki? **Kumarla dolu dolu geçen 8 senenin sonunda** şöyle bir durup arkamda bıraktığım enkazın farkına varınca, dahası farkındaydım ama acısını iyiden iyiye içimde yaşayınca durumun vahameti ayan beyan ortaya çıktı. **Geride büyük bir yıkım bırakmıştım.**

-Kumara harcanan yüzbinlerce TL para

-Her genç kız gibi nice hayallerle evlenen, benim yüzümden hayatı tarumar olan, gün aşırı gözyaşı döken, bir umut, kurtulacak bu işten diye bekleyen vefakar bir eş

-Baba, baba diye haykırarak boynuma dolanan, 7 ve 4 yaşlarında dünyalar güzeli, masum kızım ve oğlum.

-Her telefon çalışında “acaba oğlumdan yine kötü bir haber mi geldi, yine mi kumar oynadı” diye yüreği mütemadiyen pır pır atan, gözündeki yaş artık kalıcı makyajı olmuş, yine de “oğlum, oğlum” diye feryat eden bir ana.

-Kendi babasının ölümünde dahi ağlamayan, yapmış olduğu onca rezilliğe rağmen “oğlumu kurtarın” diye gözünden yaşlar akıtan bir baba.

-Kahramanları olan abilerinin düştüğü durumdan bitap olmuş kardeşler

-Türlü sözler, türlü yeminlerden sonra aynı pisliğe bulanana ben

-Yerle bir olmuş itibar, güven, saygı

-Türlü türlü rezillikler

Nasıl oldu da bu devasa acıları hem kendim yaşayıp hem çevreme yaşattırken hâlâ ‘ben’ olarak kalabilmişim?

Bu rezillikleri bastırmak için çeşitli reçetesiz antidepressanlar kullanıyordum. Bu da yaşadığım acıyı, pişmanlıkları sözde hafifletiyordu. Artık yeter deyip kullandığım reçetesiz ilaçları ke-since, işte geride bıraktığım tüm bu enkazın acısını iliklerime kadar hissedebildim. Hissedebildim diyorum çünkü kullandığım ilaçlar bana bunları hissettirmiyordu. 14 gün ölüm döşeğindeki yatalak bir hasta gibi yataktan çıkamadım. Her an bunları düşündüm.

Sizdeki değişim her geçen gün farkında olmasanız da etrafınıza yayılmıştır. Çevrenizdeki insanlardan nasıl tepkiler aldınız?

Kumar bağımlılığı sizi tam anlamı ile bir zombiye dönüştürüyor. Normalde evremizdeki insanlardan gryoruzdur, kkk Őeylerle büyük mutluluk yaşayanlar... Doğa gezisine çıkar, kuşlar, böcekler, ağaçları müşahede eder, iini bir huzur, sevinç kaplar. Kitap okur. Okuduğu kitap üzerine derin düşüncelere dalar, mutlu olur. Resim yapar, iini bir mutluluk kaplar. Bir yazı yayınlar, tarifsiz bir heyecan yaşar. Spor yapar, sağlıklı yaşar, sevinç duyar.

Bu ve benzerleri ‘olağan’ insana bahşedilmiş nimetler. Kumar bağımlısı olarak bizler bu nimetlerden men edilmiş gibiyizdir. Yasak elmayı yedik ve cennetten kovulduk. Kkk, basit, masrafsız işlerle mutlu, mesut, sevinç içinde yaşama cennetinden...

Tüm bu duyguları yaşayabilmek için kumara başvurmak kadar lanetlenmiş başka bir eylem yoktur. Daha önce söylediğim gibi, onlarca insanın abisi, kahramanı iken, aynı insanların sana acıyan gözlerle bakması kadar elem verici ne vardır?

Mutlu mesut, şen şakrak olarak bilinen ben, kumardan sonra nemrut, aksi, içine kapanık bir insana dönüştüm. Bağımlılığın kaçınılmaz dostu yalan... Yalan üstüne yalan.... Yalancının teki olup ıkıyorsunuz. En yakın dostunuza dahi yalan söylüyorsunuz. Ne acı bir yere akılma!

Tüm bunlara rağmen hala yanınızda size yardımcı olmaya çalışan 1-2 dost varsa size ne mutlu. Onlara dört elle sarılmalı. Ben yine de bu konuda şanslı sayılırım. Tüm bu olanlara rağmen 3-5 yakın dostum ve ailem benden asla yüz çevirmedi. Dostlarım beni anlayışla karşıladı ve kurtulabilmem için ne gerekiyorsa yapmaya çalıştılar.

Bağımlılıktan kurtulmak için ne gibi yollara başvurdunuz?

İlk başlarda tek başınıza kurtulmaya çalışıyorsunuz ama nafile. Kumardan kurtulmak tek başınıza üstesinden gelebileceğiniz bir durum değil. Çok kez söz verdim, kutsallarım üzerine ant içtim ancak olmadı. Yine oynadım. Eşim, ‘‘ayrılırım’’ dedi, yine oynadım. Annem ‘‘yeter artık öldüreceksin beni’’ dedi yine oynadım. Babam, ömründe ilk kez benim için ağladı yine oynadım. oluğun çocuğunu düşün dediler, yine oynadım. Öyle sessiz feryatlar, ğlikler kopuyordu ki içimden; sesimi duyan yok mu? Kurtarın beni?

Akif’in dediği gibi; ‘Geçerken ağladım geçtim, dururken ağladım durdum/ Duyan yok, ses veren yok, bin perişan yurda başvurdum.’’

Aile, yakın dostlar insanın yurdudur. Ben de yurda başvurdum. Ailem zaten durumu biliyordu. Dostlarıma gittim tek tek. Durumumu anlattım. Her şeyi itiraf ettim. “Ben çok ağır kumar bağımlısıyım” dedim. İtiraf edince öyle rahatlıyordu ki insan... Kimse sizi dışlamıyor, dışlamayacak. Herkes yardım elini sonuna kadar uzatacaktır. Bizim mayamızda bu var.

Kalktım İstanbul’a gittim. Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıklarına bağlı BADEM (Bağımlılık Danışma Ve Eğitim Merkezi) var. Oraya başvurdum. Bizler gibi onlarca kumar bağımlısının başvurduğu bir merkez. Psikolog ve psikiyatrları ile size yardımcı olmak için elinden geleni yapmaya hazır olan doktorların olduğu bir merkez. Mutlaka başvurmalısınız. Hangi ilde olursanız olun. Uzaktan video görüşme ile de terapi yapıyorlar. Psikoloğum, ailem, dostlarım ile kuvvetli bir cephe oluşturduk ve halen mücadelemiz devam ediyor.

Bir rivayete göre Türkiye’de kumar yasak. Öte yandan kumarı Milli bir kimliğe bürüten Milli Piyango var, at yarışları var, online kumar oynama imkanı artık akıllı telefonlarla 7/24 gençlerin, çocuk yaştaki insanların elinin altında. Futbol gibi devasa bir endüstri kumar şirketleri ile adeta sarmaş dolaş. Kumar denen illele yıllarca mücadele etmiş biri olarak ülkenin içinde bulunduğu bu hali nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bildiğim kadarıyla Türkiye’de kumarhaneler 1998 yılında tamamen yasaklandı ve kapatıldı. Bu kararın alınmasında kumar yüzünden sönen gençlikler, yıkılan yuvalar, mafyalaşan kumarhaneçiler arası cinayetlerin yoğun bir kamuoyu baskısı oluşturması önemli bir rol oynadı.

Ama bir yandan da milli piyango, spor toto, at yarışları ve son dönemlerde artan spor bahisleri faaliyetlerine resmi olarak ve aralıksız bir şekilde rağbet devam etti.

Teknolojinin gelişmesi ile de kumarhaneler olduğu gibi internet ortamına taşındı ve telefonundan rahatlıkla girip para yatırarak canlı casinolarda dilediğince vakit geçirebileceğin sanal mekanlara dönüştü. Bu gibi yerler yasadışı yerler olarak adlandırılıyor. Bu yasadışı siteler mantar gibi çoğalarak milyar dolarların döndüğü dev bir endüstriye dönüştü. Devlet bunlarla mücadele ediyor ama yetersiz. Bir türlü önü alınamıyor. Detaylı olarak yazmak isterim ancak uzatmak da istemiyorum.

Burada devletin mücadelesi kumar ile değil. Kumardan kaynaklanan devasa bütçenin devletin kasasına girmemesiyle ilgili. Yakın zamanda milli piyango özelleşti ve kurumu iktidara yakın Demirören grubu aldı. Derhal piyango çekilişlerini neredeyse haftanın her gününe yaydılar. Alımlı sunucularla çekilişleri canlı yayın prime time da yayınlamaya başlayarak bu durumu milletin gözüne soktular. Esas, daha da vahimi, tamamen yasak olan casino slot oyunlarını, kazı kazan adı altında oynatmaya başlamaları. Buralarda saatlerce vakit geçirip sınırsız şekilde para harcayabiliyorsun.

Muhafazakâr olarak adlandırılan medyadan çıt çıkmadı. Kimse iki kelam edemedi. Nihayet geçenlerde Hıncal Uluç, Sabah'taki köşesinde durumu gözler önüne serdi ve sert bir şekilde eleştirebildi. Merak edenler Google'dan araştırabilir.

Sanki kumardan binlerce aile perişan olmamış, gençler diri diri mezara girmemiş gibi, bizler ne kadar uzaklaşmaya çalışsak da, her türlü reklamla beyinlerimiz saldırıya uğruyor. En yüksek perdeden isyan etmesi gerekenler susuyor çünkü kumarı oynatanlar 'bizden'. **Sigara, uyuşturucu, alkol karşıtlığının kısıntısı kumara karşı gösterilmiyor. Sebep, sektörde dönen devasa para.**

'Paranın rengi, dini olmaz' demişti Cumhurbaşkanımız. Dindar medya bu haberi sitelerinde 'paranın rengi olmaz' diye verdi. 'Dini' kısmını haber başlığında sansürlediler. Benim bildiğim, Müslüman için paranın dini olurdu. Haram para ve helal para.

Her türlü kumar ayaklarımın altındadır, lanet olsun oradan gelecek paraya, denilerek, kumar bu topraklardan silinip atılmalıdır.

Bu röportaj vesilesiyle sesinizi duyacak insanlara neler tavsiye edersiniz?

İlk sözüm anne babalara... Çocuğunuzun davranışlarını gözetim altında tutunuz. Bağımlılığa giden yolda ilk tohumlar belki de çocuklukta atılıyor. Önemsemediğiniz çocuk davranışlarının ileride hangi çığlara dönüşebileceğini tahmin bile edemezsiniz.

Bahis, kumara giren her türlü eylem, büyük küçük demeden, anında ciddi bir şekilde müdahale edilmesi gereken konulardır.

Kumar bağımlısına “sen bu işten kurtulmak istiyor musun” diye sorulmaz. Zira, karşında alevler içinde yanan bir insan gördüğünde, “hey kurtulmak istiyor musun” diye sormazsın. Derhal müdahale için atılırsın. Kumar da aynen böyledir.

Bir TL’lik kupon yapan bir genç gördüğümüzde, sorgusuz sualsiz atılmamız ve yaptığının ne kadar büyük bir hata olduğunu vurgulamamız. Geldiğim noktada benim için kumarın büyüğü küçüğü yok. Var mısın iddaya, şu kazanacak gibi masum görülen eylem dahi benim için kocaman bir canavar. İşin hangi boyutlara varabileceğini yaşayarak gördüm çünkü.

Asla kendinizi yalnız hissetmeyin. Binlerce insan bizim gibi bu illetten kurtulma peşinde. Bu yolda beraber yürüebiliriz. Benimle şuradan (kumarsizyasam@gmail.com) iletişim kurarsanız daha detaylı tavsiyelerde bulunabilir ve sizlere günlük reçete verebilirim.

Tüm arkadaş, dost, aile, çevrenizi durumunuzdan haberdar edin. Büyük destek göreceksiniz.

Aynı hayatı yaşayarak farklı sonuçlara ulaşamazsınız. Hayatınızda köklü değişiklikler yapın. Yeni hobiler edinin. Kesinlikle kumar oynayan bir çevreniz varsa bunlarla iletişimi tamamen kesin. Size bir şeyler katabilecek arkadaşlarınız ile daha fazla vakit geçirin ve asla içinize kapanmayın.

Kumar borcunu kumar ile kapatmaya çalışmayın. Olan oldu, giden gitti. Bu gün bıraktığın anda kâra geçmeye başlayacaksın. Bankaya çok borcunuz varsa yapılandırın. Gerekirse bir süre ödemeyin. Kara listeye girin. İnanın bu durum kumardan daha hayırlıdır!

Kumar bağımlısı bir yakınınız dostunuz varsa kesinlikle nakit para vermeyin. Ona kötülük yapmış olursunuz zira verdiğiniz para ile ya kaybettiklerini kazanmaya çalışacak ya da eski bir borcunu kapatarak yeniden borçlanabilmenin önünü açacaktır.

Kültürel, sanatsal etkinliklere zaman ayırın. Bir kitap kulübüne üye olun, gidin okuduğunuz kitabı tahlil edin. Çok büyük bir terapi.

Unutmayın, içinizdeki bu canavar belki de hiç ölmeyecek ancak bizler derince bir mezar kazıp bu canavarı oraya gömeceğiz. Çıkmaya çalıştıkça üzerine toprak atacağız. Yukarıda bahsettiğim her bir eylem bir kürek topraktır. Mezarda canlanmaya çalıştıkça, siz her gün üzerine toprağı atacaksınız ta ki iyice boğulup hareketsiz kalsın ve “ben asla buradan çıkamayacağım galiba” deyip ölüm uykusuna yatsın.

Genel içinde yayınlandı | Etiketler iddaa, kumar, Mehmet Ali Başaran, milli piyango, Osman Atalay, sanal kumar bağımlılığı, spor toto, İHH | Yorum yapın